

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ

4. Ст. 47/2025

05.02.2026. године

Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, стечајни судија др Љиљана Матић, одлучујући о предлогу предлагача „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31 б, МБ 20591838, ПИБ 106389349, за покретање поступка стечаја над дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537, на рочишту за испитивање разлога за отварање поступка стечаја над дужником, одржаном дана 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I УСВАЈА СЕ предлог предлагача „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31 б, МБ 20591838, ПИБ 106389349, од 07.03.2025. године, за покретање стечајног поступка над дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537.

II ОТВАРА СЕ стечајни поступак над дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537.

III Стечајни разлог је непоступање по усвојеном плану реорганизације.

IV ИМЕНУЈЕ СЕ стечајни управник Рашко Гиспић из Београда.

V ПОЗИВАЈУ СЕ повериоци да у року од 120 дана од дана објављивања огласа о отварању поступка стечаја над стечајним дужником у „Службеном гласнику РС“ пријаве Привредном суду у Београду своја обезбеђена и необезбеђена потраживања према стечајном дужнику, писменом пријавом поднетом у два примерка, са приложеним доказима о основаности потраживања.

VI ПОЗИВАЈУ СЕ дужници стечајног дужника да испуне своје обавезе према стечајној маси.

VII ЗАКАЗУЈЕ СЕ прво поверилачко рочиште на коме ће се расправљати о извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника за 18.03.2026. године, у 11.00 часова, а које ће се одржати у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница бр. 135, спрат I.

VIII Испитно рочиште заказује се за 23.07.2026. године, у 11.00 часова, које ће се одржати у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница бр. 135, спрат I.

IX Оглас о отварању поступка стечаја над стечајним дужником биће објављен у „Службеном Гласнику Републике Србије“ и на огласној табли суда.

Образложење

Решењем суда 4 Ст 47/2025 од 09.10.2025. године отворен је стечајни поступак над дужником „MR ULTRA ФАКТОР“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537.

Одлуком Привредног апелационог суда 8 Пвж 294/25 од 03.12.2025. године, укинута је одлука суда 4 Ст 47/2025 од 09.10.2025. године са налогом да првостепени суд утврди чињенично стање и то тако што ће да цени садржину измењеног Унапред примпремљеног Плана реорганизације, као и да утврди да ли лице које подноси предлог за стечај има својство овлашћеног предлагача, односно повериоца, затим, да ли је предлагач активно легитимисан с обзиром да у усвојеном измењеном УППР-у стоји да је његово потраживање „0“ и да ли има својство овлашћеног предлагача. Суд треба да има у виду и доказе које су и једна и друга страна доставиле, а посебно и да предлагач поседује правноснажну пресуду којом је одлучено о његовом потраживању, а са друге стране дужник је само указивао да има новчано потраживање према предлагачу али за сада о томе није доставио доказе.

У наставку поступка, предлагач је дана 29.01.2026. године, доставио Поднесак у коме је навео да и даље остаје код Предлога за доношење Решења о отварању стечаја. Истакао је да је Апелациони суд у делу образложења навео да стечајни дужник није доставио доказе којим потврђује основаност пребијања, тј. компензације коју је истакао приликом УППР-а, те да је потребно да их у поновном поступку достави, како би суд на наведеним доказима могао да донесе Решење. Међутим, у току првог поступка тада привремени стечајни управник Радосав Гојак који је уједно и вештак економско – финансијске струке, је у свом Налазу истакао да никакво пребијање није спроведено у периоду који је претходио покретању поступка за покретање стечаја против стечајног дужника. Наиме, из досадашњег тока поступка, јасно је да стечајни дужник није извршио пребијање нити је могао да га изврши, из разлога што није доставио доказ којим би на несумњив начин потврдио да је обавестио Предлагача о извршеној компензацији, као и да је документ који је достављен на рочишту настао у моменту када је стечајни дужник био у блокади, па самим тим није имао могућност пребијања потраживања. Пажљивом анализом изјаве о компензацији од 19.03.2024. године, јасно је видљиво да се ради о једностраном акту уз који стечајни дужник није доставио фактуре на које се позива. Такође, гледајући бројеве фактура на које се стечајни дужник позива и које приказује као своје потраживање, видљиво је да су све настале 2017. године, и да поводом истих није вођен судски спор, и да су евентуална потраживања из истих очигледно застарела. Даљом анализом изјаве о пребијању, стечајни дужник је приказао фактуре овде Предлагача, па пуномоћник Предлагача истиче и да је то неосновано, јер је потраживање Предлагача утврђено правноснажном и извршном судском пресудом, а коју је по Ревизији потврдио и Врховни суд, а које су одлуке достављене уз сам Предлог. Са друге стране, пуномоћник предлагача је уредно уз Предлог за отварање стечаја доставио правоснажне судске пресуде којима доказује своје потраживање према стечајном дужнику, тако да с обзиром да стечајни дужник није извршио пребијање након усвајања УППР-а, то је предлагач поверилац стечајног дужника из извршних исправа које су достављене уз Предлог за покретање стечајног поступка. Пуномоћник предлагача такође истиче да стечајни дужник од момента отварања стечаја не испуњава своје обавезе сходно усвојеном УППР-у, тј. обуставио је плаћања повериоцима, чиме је поново успоставио стечајни разлог, будући да Решење о отварању стечаја није правоснажно, те обавезе из УППР-а и даље постоје и морају се извршавати, а стечајни дужник их не извршава, односно обуставио је сва плаћања. Предлагач у овом предмету је активно легитимисан, јер спада у повериоце који су обухваћени планом и чије потраживање је настало пре усвајања плана (правоснажна и извршна Пресуда), али је план реорганизације издејствован на преваран начин и да стечајни дужник не поступа по плану, што је утврдио и сам стечајни управник у свом изјашњењу. Преваран начин усвајања Плана реорганизације поднет од стране стечајног дужника, се огледа у томе што је признао потраживање овде предлагача у целисти, а онда је истакао непостојећа оспорена своја потраживања према овде предлагачу, и у Плану реорганизације истакао да је његово дуговање према предлагачу 0,00 динара. Преварна радња се огледа и у

томе што је стечајни дужник у Плану истакао своја оспорена и застарела потраживања, и исте пребио са правноснажном и извршном пресудом којом је утврђено потраживање овде предлагача. Пажљивом анализом документације коју је стечајни дужник приказао у Плану реорганизације, како би приказао своје потраживање, није у сагласности и није идентично са списком фактура из компензационог Приговора који је приказао у овом поступку, па је очигледно да је стечајни дужник и даље наставио са преварним радњама. Са напред наведеног, пуномоћник предлагача остаје при Предлогу да суд након поступања по налогу Привредног апелационог суда из Одлуке по жалби, спроведе поступак и поново донесе Решење о отварању стечаја, узимајући у обзир све примедбе из Одлуке Привредног апелационог суда по жалби.

На рочишту одржаном дана 05.02.2026. године, ради расправљања о постојању стечајног разлога за покретање поступка стечаја над дужником, пуномоћник предлагача је у свему остао при Предлогу за покретање стечајног поступка над дужником од 07.03.2025. године. Предложио је да се усвоји предлог за спровођење стечајног поступка и отвори стечајни поступак над дужником. Истакао је да је у другостепеној одлуци, у предмету Рео 20/2023, суд истакао да ће се питање компензације решавати у току реализације спровођења плана, а док је у овом поступку првостепени суд јасно истакао да дужник није доставио нити један доказ о свом потраживању док је овде предлагач доставио правноснажну извршну пресуду.

Пуномоћник противника предлагача се противио предлогу, остао је у свему при досадашњим наводима, указао је на садржину другостепене одлуке у делу обавезујућих налога првостепеном суду од којих је најважнији увид у списе Рео 20/2023 овог суда, и садржину правноснажног усвојеног УППР-а у том предмету. Како је наведени УППР извршна исправа и уговор којим се дефинишу обавезе овде противника предлагача, он је (УППР) обавезујући као извршна исправа и примењује се онако како гласи у свему. Према том УППР-у овде предлагач нема потраживање према противнику предлагача, већ обрнуто те би свако евентуално плаћање предлагачу управо било поступање супротно УППР-у. Наводи предлагача у Поднеску достављеном на овом рочишту су неосновани јер се њиме преиспитује поново ваљаност правноснажног УППР-а, будући да су сви ти разлози посебно у вези компензације били цењени као жалбени наводи овде предлагача у његовој жалби на Решење о усвајању УППР-а, чак и да су тачни наводи предлагача, УППР као извршна исправа има дејство како она гласи те су ти наводи без утицаја. Ако је предлагач имао намеру да истраје у својим наводима у вези овог Поднеска, он је имао на располагању друге механизме којима би евентуално доказивао постојање свих потраживања, међутим предлагач то није учинио. Дакле, према садржини УППР-а потраживање предлагача износи 0 динара, а у вези потраживања на која се позива из пресуде је исто пребијено у поступку усвајања и доношења УППР-а. Предлаже да суд одбије предлог предлагача као неоснован. Указао је суду да се мора стриктно придржавати навода предлагача из његовог предлога, односно суд се мора држати тих разлога за отварање стечајног поступка. Истакао је да напомена другостепеног суда у предмету Рео 20/2023 о евентуалној компензацији се односи на евентуална потраживања која би се накнадно појавила не само код предлагача него и код осталих поверилаца којима је такође компензовано потраживање. Што се тиче доказа, докази на које предлагач указује, достављени су и исти постоје у предмету Рео 20/2023 јер је на основу њих и донето решење о усвајању УППР-а.

Одлучујући о поднетом Предлогу за отварање стечајног поступка, као и поступајући по налогу ПАС-а, суд је утврдио следеће чињенично стање:

- увидом у правноснажну и извршну Пресуду Привредног суда у Београду З. П. 6156/2018 од 20.12.2022. године (правноснажна 05.10.2023. године и извршна 15.11.2023. године), суд је

утврдио да је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, овде предлагача, према туженом, овде дужнику, којом је обавезан тужени, овде дужник, да предлагачу исплати износ од 33.137.391,60 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2018. године до исплате, као и трошкове парничног поступка.

- увидом у Пресуду Привредног апелационог суда у Београду 5 Пж 1443/23 од 05.10.2023. године, суд је утврдио да је одбијена као неоснована жалба туженог, овде дужника и потврђена Пресуда Привредног суда у Београду 3. П. 6156/2018 од 20.12.2022. године.

- увидом у Пресуду Врховног суда у Београду Прев 406/24 од 25.07.2024. године, суд је утврдио да је одбијена као неоснована ревизија туженог, овде дужника, изјављена против Пресуде Привредног апелационог суда у Београду 5 Пж 1443/23 од 05.10.2023. године.

- увидом у Измењени УППР у предмету 8. Рео. 20/2023 од од 02.04.2024. године и од 09.04.2024. године (када су достављени прилози уз УППР), суд је утврдио да је на страни 12. у класи А под редним бројем 1. за повериоца „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд наведено да дугује 57.147.756,69, да потражује 78.140.172,13, да је пребијено стање -20.992.415,44, док је на страни 13. наведено да након извршене комензације, односно пребијања међусобних потраживања, стање обавеза према повериоцима класе А је следеће: за повериоца „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд је наведено да „износ потраживања у класи“ износи 0.00, а за „процент учешћа у класи“ је наведено 0,00%.

- увидом у Решење Привредног суда у Београду 8. Рео. 20/2023 од 12.09.2024. године (правноснажно дана 05.12.2024. године), увидом у које је суд утврдио да је отворен стечајни поступак над стечајним дужником. Потврђено је усвајање Измењеног УППР-а стечајног дужника (овде дужника) од 02.04.2024. године и од 09.04.2024. године, прецизираног на рочишту одржаном дана 12.09.2024. године. Обустављен је стечајни поступак над стечајним дужником, овде дужником. Констатовано је да се по доношењу овог Решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене УППР-ом, уређују искључиво према условима из плана. Усвојени УППР је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Потраживања поверилаца која буду накнадно утврђена, а која нису обухваћена одредбама плана реорганизације биће третирана као потраживања у оквиру исте класе којој по утврђеном критеријуму припадају и биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца те класе.

- увидом у Решење Привредног апелационог суда у Београду 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године, суд је утврдио да су одбијене жалбе поверилаца и да је потврђено Решење Привредног суда у Београду 8. Рео. 20/2023 од 12.09.2024. године.

- увидом у Образложење наведеног Решења Привредног апелационог суда 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године, суд је утврдио да је на страни 4. наведено:

„У табели са приказом класе А представљени су повериоци дужника, дугвање дужника које има према свом повериоцу, затим у наредном реду потраживање које дужник има према повериоцу и у последњем реду приказ пребијеног стања. Имајући у виду примедбе повериоца С&С GROUP DOO Београд, стручно лице је дотвило првостепеном суду дана 12.09.2024. године извештај на поднети измењени УППР за потребе одржавања рочишта за гласање, заказаног за 12.09.2024. године. У наведеном извештају, стручно лице је на страни 24. указало првостепеном суду да предлагач и поверилац С&С GROUP DOO Београд нису успели да усагласе стање међусобних потраживања, у погледу којих би било извршено пребијање, па је става да би у конкретном случају целисходно било да суд, поступајући у складу са одредбом члана 160 став 2 Закона о стечају, изврши процену висине потраживања овог повериоца, као и других поверилаца у изводном, непребијеном стању. У том смислу, стручно лице је дало преглед износа потраживања свих поверилаца класе А у непребијеном стању са процентом учешћа сваког потраживања у класи. На рочишту ради разматрања предлога и гласања за УППР од 12.09.2024. године, првостепени суд је најпре констатовао да

предлагач и поверилац C&C GROUP DOO Београд нису успели да усагласе дужничко – поверилачке односе, па је затим констатовао да је измењени УППР уредан и да се о њему миже расправљати и гласати. Потом је првостепени суд извршио преоцену висине потраживања у сврху гласања свих поверилаца у изворном непребијеном стању, у складу са одредбом члана 160 став 2 и члана 165 став 1 Закона о стечају, на који начин је омогућено повериоцима да о измењеном УППР гласају са потраживањима, односно проценом учешћа у класи А који одговара њиховом потраживању у непребијеном стању“.

„У табели измењеног УППР-а од 02.04.202. године, није исказано процентуалну учешћа сваког повериоца у укупним потраживањима. Међутим, табела садржи преглед износа свих потраживања поверилаца класе А у фиксним износима, којима се руководи првостепени суд приликом вршења процене потраживања у сврху гласања. С тим у вези, а за потребе гласања, узета су потраживања поверилаца у непребијеном стању и није промењен статус одређених поверилаца (повериоци су могли да учествују у гласању о плану са пуним износом свог потраживања, јер је првостепени суд одлучио да се не врши пребој). Измењени УППР је и усвојен квалификованом већином која чини 67,05% укупних потраживања у класи А“.

Суд је службеним путем извршио увид у Извод са званичног Интернет сајта НБС - претраживање дужника у Принудној наплати дана 05.02.2026. године, произилази да се рачуни дужника на наведени дан налазе у укупном износу од 637.719,09 динара, а да се у протеклих 5 година, дужник повремено налазио у блокади рачуна и то: почев од 22.12.2020. године до 23.12.2020. године у износу од 1 дана, затим почев од 02.02.2022. године до 03.02.2022. године у трајању од 1 дана, затим почев од 12.10.2023. године до 13.10.2023. године у трајању од 1 дана, затим почев од 27.12.2023. године до 20.03.2024. године у трајању од 84 дана, затим почев од 27.03.2024. године до 12.04.2024. године у трајању од 16 дана, затим почев од 26.04.2024. године до 10.02.2025. године у трајању од 290 дана, затим почев од 28.02.2025. године до 05.03.2025. године у трајању од 5 дана, затим почев од 27.11.2025. године у трајању од 70 дана, све у укупном трајању од 467 дана.

Одредбом чл. 55. ст. 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника, а ставом 2. истог члана Закона прописано је да поверилац подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања трајније неспособности плаћања, непоступања по усвојеном плану реорганизације, и уколико је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин.

Одредбом чл. 11. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање најмање једног стечајног разлога, а према ставу 2. тач. 4) овог члана један од стечајних разлога је непоступање по усвојеном плану реорганизације и ако је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин. Ставом 6. овог члана је прописано да непоступање по усвојеном плану реорганизације постоји када стечајни дужник не поступа по плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин којим се битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Одредбом чл. 173. ст. 1. Закона о стечају прописано је да повериоци обухваћени планом, као и повериоци чија су потраживања настала пре усвајања плана, а нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка и у случају да: 1) је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин; 2) да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације ако се тиме битно угрожава спровођење реорганизације или ако је такво поступање, односно непоступање планом реорганизације утврђено као стечајни разлог. Ставом 2. истог члана прописано је да се сматра да је спровођење плана битно угрожено у смислу става 1. тачка 2) овог члана, ако је услед непоступања по плану или поступања супротно усвојеном плану дошло до неке од

предлагач и поверилац C&C GROUP DOO Београд нису успели да усагласе дужничко – поверилачке односе, па је затим констатовао да је измењени УППР уредан и да се о њему миже расправљати и гласати. Потом је првостепени суд извршио преоцену висине потраживања у сврху гласања свих поверилаца у изворном непребијеном стању, у складу са одредбом члана 160 став 2 и члана 165 став 1 Закона о стечају, на који начин је омогућено повериоцима да о измењеном УППР гласају са потраживањима, односно проценом учешћа у класи А који одговара њиховом потраживању у непребијеном стању“.

„У табели измењеног УППР-а од 02.04.202. године, није исказано процентуалну учешћа сваког повериоца у укупним потраживањима. Међутим, табела садржи преглед износа свих потраживања поверилаца класе А у фиксним износима, којима се руководи првостепени суд приликом вршења процене потраживања у сврху гласања. С тим у вези, а за потребе гласања, узета су потраживања поверилаца у непребијеном стању и није промењен статус одређених поверилаца (повериоци су могли да учествују у гласању о плану са пуним износом свог потраживања, јер је првостепени суд одлучио да се не врши пребој). Измењени УППР је и усвојен квалификованом већином која чини 67,05% укупних потраживања у класи А“.

Суд је службеним путем извршио увид у Извод са званичног Интернет сајта НБС - претраживање дужника у Принудној наплати дана 05.02.2026. године, произилази да се рачуни дужника на наведени дан налазе у укупном износу од 637.719,09 динара, а да се у протеклих 5 година, дужник повремено налазио у блокади рачуна и то: почев од 22.12.2020. године до 23.12.2020. године у износу од 1 дана, затим почев од 02.02.2022. године до 03.02.2022. године у трајању од 1 дана, затим почев од 12.10.2023. године до 13.10.2023. године у трајању од 1 дана, затим почев од 27.12.2023. године до 20.03.2024. године у трајању од 84 дана, затим почев од 27.03.2024. године до 12.04.2024. године у трајању од 16 дана, затим почев од 26.04.2024. године до 10.02.2025. године у трајању од 290 дана, затим почев од 28.02.2025. године до 05.03.2025. године у трајању од 5 дана, затим почев од 27.11.2025. године у трајању од 70 дана, све у укупном трајању од 467 дана.

Одредбом чл. 55. ст. 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника, а ставом 2. истог члана Закона прописано је да поверилац подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања трајније неспособности плаћања, непоступања по усвојеном плану реорганизације, и уколико је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин.

Одредбом чл. 11. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање најмање једног стечајног разлога, а према ставу 2. тач. 4) овог члана један од стечајних разлога је непоступање по усвојеном плану реорганизације и ако је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин. Ставом 6. овог члана је прописано да непоступање по усвојеном плану реорганизације постоји када стечајни дужник не поступа по плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин којим се битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Одредбом чл. 173. ст. 1. Закона о стечају прописано је да повериоци обухваћени планом, као и повериоци чија су потраживања настала пре усвајања плана, а нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка и у случају да: 1) је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин; 2) да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације ако се тиме битно угрожава спровођење реорганизације или ако је такво поступање, односно непоступање планом реорганизације утврђено као стечајни разлог. Ставом 2. истог члана прописано је да се сматра да је спровођење плана битно угрожено у смислу става 1. тачка 2) овог члана, ако је услед непоступања по плану или поступања супротно усвојеном плану дошло до неке од

следећих последица: 1) негативног одражавања на новчане токове субјекта реорганизације; 2) онемогућавања субјекта реорганизације да обавља пословну делатност; 3) значајног угрожавања интереса једне или више класа поверилаца.

Непоступање по усвојеном плану реорганизације, сходно одредби чл. 173. Закона о стечају има за последицу подношење предлога за покретање стечајног поступка, и стечајни судија ће, уколико утврди постојање стечајног разлога, донети решење о отварању стечајног поступка.

Када поверилац не жели да покрене извршни поступак, може да се определи за поново покретање стечајног поступка (а то је његово право), јер је непоступање по усвојеном плану реорганизације стечајни разлог, у смислу чл. 11. ст. 2. тач. 4), као и чл. 173. ст. 1. тач. 2) Закона о стечају. Да би се легитимисао, мора поднети предлог за покретање стечајног поступка са навођењем овог стечајног разлога и предлог мора да садржи све што је прописано одредбом чл. 56. ст. 2. Закона о стечају. Уколико суд утврди да је испуњен овај стечајни разлог (да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације) донеће Решење којим ће отворити стечајни поступак и даље поступити у складу са одредбама Закона о стечају.

Одредбом члана 336. Закона о облигационим односима прописано је да дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживања гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела. Према члану 337. истог закона, пребијање не настаје чим се стекну услови за то, него је потребно да једна страна изјави другој да врши пребијање. После изјаве о пребијању сматра се да је пребијање настало оног часа када су се стекли услови за то.

Компензација заправо, не представља начин плаћања, већ испуњење обавезе и то тако што се међусобна потраживања, односно међусобне обавезе странака гасе пребојем, све под условима из члана 336. Закона о облигационим односима, под условом да се ради о узајамним, доспелим, истородним и компензабилним потраживањима.

Из садржине усвојеног УППР-а произилази да је за повериоца „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд на страни 12. у класи А под редним бројем 1. наведено да дугује 57.147.756,69, да потражује 78.140.172,13, да је пребијено стање -20.992.415,44, док је на страни 13. наведено да након извршене комензације, односно пребијања међусобних потраживања, стање обавеза према повериоцима класе А је следеће: за повериоца „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд је наведено да „износ потраживања у класи“ износи 0.00, а за „процент учешћа у класи“ је наведено 0,00%.

Из наведеног, произилази да није дошло до спровођења компензације, јер противник предлагача није пружио доказ да је компензација извршена, односно, спроведена.

Такође, у одлуци Привредног апелационог суда број 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године, на страни 4., у образложењу одлуке, наведено је да није извршено прецизирање УППР-а, него да је суд користио законом прописано овлашћење да изврши процену висине потраживања за потребе гласања, имајући у виду да предлагач и поверилац „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд, нису успели да усагласе књиговодствено стање због чега су међусобна потраживања доведена у питање. Затим, да су и други повериоци указивали да нису спремни да прихвате умањење свог потраживања кроз компензацију, па су достављали доказе којима су побијали наводе предлагача.

Даље, суд је посебно ценио наведену одлуку Привредног апелационог суда у делу који се односи на компензацију, као и намиривања потраживања поверилаца. У наведеној одлуци истакнуто је да ће се намиривање потраживања и евентуалне компензације вршити приликом примене плана. То значи да је и Привредни апелациони суд у својој одлуци број 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године пошао од чињенице да током поступка у предмету није

пружен валидан доказ да је спроведена компензација по Закону о облигационим односима, односно, да предлагач и поверилац нису успели да усагласе књиговодствено стање, а да приликом примене плана може доћи и до евентуалне компензације. Из наведеног, произилази да је Привредни апелациони суд ценио ситуацију у којој се нашао овде предлагач у поступку Рео 20/2023, односно, да нису усаглашена књиговодствена стања, из ког разлога је и навео чињеницу да постоји могућност намирења и кроз компензацију која тек треба да се спроведе (евентуална).

Увидом у приложене доказе, суд је утврдио да се у списима предмета не налази писмени предлог за компензацију нити уговор о компензацији, на основу којих се несумњиво може утврдити да је противник предлагача испунио обавезу исплате новчаног потраживања према предлагачу, а такође нити на било који други начин није доказао да је износ потраживања предлагача намирен. Пребијање потраживања је један од начина престанка обавеза, како прописује Закон о облигационим односима, па до престанка међусобних обавеза долази када су се међусобна потраживања сусрела, под условом да је једна страна дала другој страни да врши пребијање истих. Приложена Изјава о компензацији се не може сматрати валидним доказом, с обзиром да је потписана само од стране противника предлагача.

Суд посебно истиче да достављена Изјава о пребијању уз Поднесак од 08.10.2025. године није у складу са Законом о рачуноводству и Закону о платном промету где је децидно наведено шта треба да садржи изјава о компензацији - рачуне, датум доспећа.

Суд је утврдио да предлагач са противником предлагача, до дана ступања УППР-а на правну снагу, а то је дан наступања правноснажности Решења о потврђивању усвајања УППР-а, чиме УППР постаје извршна исправа (12.02.2025. године) и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена у складу са чл. 167. ст. 1. Закона о стечају, није усагласио књиговодствена стања и нису спровели компензацију, из чега произилази да предлагач, као поверилац противника предлагача, има право да поднесе предлог за покретање стечајног поступка.

Тakoђе, противник предлагача није доставио доказе ни да је након дана 12.02.2025. године, када је УППР постао извршна исправа, спроведена компензација. У одлуци ПАС-а 8 Пвж од 03.12.2026. године, код давања налога првостепеном суду за даље поступање, наведено да је „Са друге стране, дужник је само указивао да има новчано потраживање према предлагачу, али за сада о томе није доставио доказе“. Суд напомиње да дужник, противник предлагача није доставио доказе ни на рочишту, нити је обавестио суд да их је евентуално послао поштом (јер је у јануару месецу уочено кашњење у испоручивању поште суду, у већини предмета).

Одлучујући најпре о активној легитимацији предлагача, суд је мишљења да је предлагач активно легитимисан да покрене стечајни поступак, јер из свега наведеног, произилази да на страни предлагача постоји активна легитимација за подношење Предлога за покретање стечајног поступка над дужником, односно, Предлог је поднет од стране овлашћеног лица, јер предлагач има активну легитимацију за подношење предлога, у складу са одредбом чл. 55. Закона о стечају.

Даље, суд је ценио све наведено, а посебно наводе предлога, противника предлагача, као и све доказе о утврђеним чињеницама од значаја за оцену постојања стечајног разлога за покретање стечајног поступка над дужником, и на основу наведеног, стечајни судија је утврдио да је основан Предлог предлагача и да је испуњен стечајни разлог прописан одредбом чл. 11. ст. 2. тач. 4), чл. 11. ст. 6. Закона о стечају, као и чл. 173. ст. 1. тач. 2) Закона о стечају, а то је да стечајни дужник не поступа по усвојеном плану реорганизације, из ког разлога је донео одлуку као у изреци Решења.

Суд је, у складу са цитираним и наведеним законским одредбама, а у вези и са одредбама чл. 11. ст. 2. тач. 4) и чл. 11. ст. 6., као и чл. 173. ст. 1. тач. 2), чл. 55., чл. 69. ст. 1. и чл. 70. Закона о стечају, донео одлуку као у ставу I, II, III, V и VI изреке Решења.

Одлуку као у ставу VII и VIII изреке Решења суд је донео сходно одредбама чл. 36. ст. 1. и чл. 72. Закона о стечају, а одлуку као у ставу IX изреке Решења сходно одредбама чл. 71. Закона о стечају.

Одлуку о именовану стечајног управника из става IV изреке Решења, суд је донео у складу са одредбама чл. 20. ст. 2., Закона о стечају и именовано стечајног управника методом случајног одабира, имајући у виду наводе из одлуке ПАС-а, као и чињенице да Решења о именовану претходних стечајних управника нису била правоснажна.

Спровођење УППР-а од стране противника предлагача у односу на друге повериоце из УППР-а у предмету Рео 20/2023, нема утицаја на другачије решење ове правне ствари, јер је суд одлучивао само о Предлогу предлагача „С&LC GROUP“ д.о.о., Београд.

Суд је посебно ценио наводе пуномоћника противника предлагача да „напомена другостепеног суда у предмету Рео 20/2023 о евентуалној компензацији се односи на евентуална потраживања која би се накнадно појавила не само код предлагача него и код осталих поверилаца којима је такође компензовано потраживање“, али налази да исти нису основани јер је одлука другостепеног суда јасна и прецизна јер је наведено да „да ће се намирење потраживања и евентуална компензација врши приликом примене плана“.

Суд је ценио и све остале наводе странака и приложене доказе, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, па их стога није посебно ни образлагао.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог Решења може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема преписа Решења, Привредном апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА

др Биљана Матић

тачност отправка оверава